

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 1022
van **SAM VAN ROOY**
datum: 8 juli 2022

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Padelterreinen - Regelgevend kader

Volgens de Brugse schepen van Sport is er dringend nood aan wetgevende initiatieven omtrent padelclubs. De aanleiding is een uitspraak in kortgeding van een Brugse rechtbank over tennis- en padelclub Azalea. De rechtbank besliste dat er niet meer mag worden gepadeld op weekavonden na 18 uur, op zaterdag na 16 uur en op zondag de hele dag. Een uitspraak ten gronde voor de rechtbank in eerste aanleg zou worden verwacht in december. Volgens de Brugse schepen zal de uitspraak van de rechtbank "mogelijks een precedent scheppen voor andere dossiers". Hij wijst erop dat padel een sport is die vooral 's avonds in de week wordt beoefend.

De situatie in Brugge is geen alleenstaand geval. Elders in Vlaanderen ondervindt men ook moeilijkheden om het evenwicht te vinden tussen de belangen van de padelclubs en de spelers enerzijds en de leefomstandigheden van de buurtbewoners anderzijds. Padel is een relatief nieuwe sport die niet onder de VLAREM-wetgeving valt en het is op het vlak van vergunningsplicht erg eenvoudig een tennisterrein om te vormen tot een padelterrein (VLAREM: Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning). De schepen stelde niet te snappen waarom de minister niet "proactiever" is geweest om wetgeving uit te vaardigen hieromtrent. "Als er wel een Vlaams kader zou zijn, waarin naast strengere vergunningsvoorwaarden bijvoorbeeld ook maximale decibelwaarden opgenomen zijn, dan zou de stad beter kunnen optreden in de toekomst", klinkt het.

De minister reageerde hevig op de uitspraken van de Brugse schepen en stelde: "Hij schuift de hete aardappel door en durft zelf geen beslissing te nemen." Ze vervolgde met de stelling dat in het Vlaams Parlement "partijgenoten van meneer Demon nochtans voorstander [zijn] van de gemeentelijke autonomie voor padel". De minister blijft erbij dat de gemeenten "voldoende tools" in handen hebben "om in eer en geweten de juiste beslissing te maken of een padelterrein op een bepaalde plek thuishoort of niet."

Als fervente padelspeler draag ik deze nieuwe fantastische sport, die niet alleen goed is voor de gezondheid maar ook voor het sociale weefsel, een bijzonder warm hart toe. We mogen daarbij echter niet blind zijn voor de mogelijke overlast die buurtbewoners ervaren, met name doordat het geproduceerde geluidsniveau toch wel een pak hoger en intenser ligt dan dat van tennis.

1. In hoeveel gemeenten lopen er momenteel nog procedures met betrekking tot een padelterrein?
2. Hoe wil de minister vermijden dat het naast elkaar bestaan van diverse lokale regels rond padel rechtsonzekerheid creëert?

3. Plant de minister nog overleg met de lokale besturen over het lokale vergunningsbeleid inzake padelterreinen?
4. Heeft de minister, op de kritiek van de Brugse schepen van Sport na, nog kritiek ontvangen van andere lokale besturen over het gebrek aan een wetgevend kader rond padelclubs?
5. Kan de minister verduidelijken, indien er volgens haar geen nood is aan een sluitend wettelijk kader op Vlaams niveau, welke "tools" volgens haar door een gemeente ingezet kunnen worden om op rechtsgeldige wijze enerzijds de aanleg van padelterreinen te verhinderen op plaatsen waar deze niet wenselijk worden geacht, en anderzijds de bovenmatige hinder van reeds bestaande padelterreinen tot een aanvaardbaar niveau terug te dringen?

ANTWOORD

op vraag nr. 1022 van 8 juli 2022

van **SAM VAN ROOY**

1. Ik kan uit uw vraagstelling niet opmaken of hiermee hangende gerechtelijke procedures dan wel aanvragen voor een omgevingsvergunning worden bedoeld.

Ik zal u daarom de informatie geven waarover ik beschik met betrekking tot beide aspecten.

In april vorig jaar werd mij gevraagd hoeveel vergunningen voor de aanleg van padelinfrastructuur al werden toegekend. Ik gaf toen al aan dat die informatie niet zomaar valt te achterhalen omdat de omschrijving van een vergunningsaanvraag deze informatie niet in detail bevat. Soms wordt dit meegegeven in de omschrijving van de aanvraag. Als we in het omgevingsloket op de projectnaam zoeken, dan komen we momenteel uit op 22 lopende vergunningsaanvragen waarbij "padel" vermeld wordt in de projectnaam en dit in 21 gemeenten. Hou er dus wel rekening mee dat dit allicht een onderschatting is van het totale aantal lopende vergunningsprocedures. De aanvraag kan bv. ook spreken van "realisatie van een sportcentrum" ofzo en waar men dus ook padelterreinen voorziet.

Wat de gerechtelijke procedures betreft, hier heb ik geen zicht op. Deze worden niet aan derden gecommuniceerd door de rechtbanken. Op dit moment zijn er geen procedures waarbij het Vlaamse Gewest betrokken partij is.

2. Ik zie niet in waarom dit rechtsonzekerheid zou creëren. Bepaalde gebieden zijn bestemd voor sport en recreatie, andere niet. In élk concrete vergunningsaanvraag moet de gemeente nagaan of een concreet dossier past in de omgeving en of deze hinder teweeg brengt. Vergunningen kunnen op vandaag geweigerd worden op basis van hinder voor de omgeving, bv. op vlak van geluid of mobiliteit. Ook voor sportterreinen of padel kan men dus perfect op vergunningsniveau beoordelen of een project op een bepaalde locatie wél kan, of niet. Het belangrijkste is dat deze regels voldoende duidelijk geformuleerd en gecommuniceerd worden zodat iedereen, zowel exploitanten als buurtbewoners, weet wat wel en niet mogelijk is op een welbepaalde locatie.
3. Ik liet mijn administratie op 1 juli nog een bericht uitsturen naar alle schepencollega's, omgevingsambtenaren en sportfunctionarissen waarin werd ingegaan op het padelbeleid. Met dat bericht benadrukte ik nogmaals dat de Vlaamse overheid de lokale overheden volop ondersteunt bij het uittekenen van hun beleid rond padel, o.m. door te voorzien in een leidraad die de regelgeving uiteenzet, maar gaf ook aan dat zijzelf het meest aangewezen bestuursniveau zijn om te zorgen voor een duurzame inplanting van padelterreinen.

Tevens wordt de laatste hand gelegd aan een code van goede praktijk. Deze code zal adviezen geven over wat een aanvaardbaar hinderniveau is en hoe de hinder tot een minimum kan beperkt worden. Dit initiatief ligt in handen van Tennis Vlaanderen, maar mijn diensten en ook de diensten van mijn collega minister Weyts, bevoegd voor sport, werken daaraan mee. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten [noot: die zich tijdens de hoorzitting ook duidelijk heeft uitgesproken tegen een

generiek Vlaams regelgevend kader], zal de ontwerp code nog na kunnen zien alvorens die wordt gepubliceerd.

4. Er is mij geen andere kritiek bekend van andere lokale besturen.
5. Dit is omstandig toegelicht in de leidraad die ik al vermeldde.

Gemeenten kunnen kiezen voor een algemene aanpak door middel van de opmaak van een stedenbouwkundige verordening die stedenbouwkundige voorschriften bevat voor de aanleg van padelterreinen.

De gemeente kan bij elke concrete vergunningsaanvraag oordelen dat padel op die locatie niet verenigbaar is met de omgeving en weigeren. Of ze kan in de vergunning concrete voorwaarden opleggen die mogelijke hinder voor de burens beperken, zoals bijvoorbeeld de plaatsing van een geluidswand of een beplante geluidsberm. De gemeenten doen dat al jaren voor bv. bedrijven, wij doen dan bij dossiers voor motorcross... Kan perfect bij dossiers voor padel.

Tot slot kan een gemeente vanuit haar algemene bevoegdheid een gemeentelijk reglement of politiereglement opstellen met beperkingen voor de uitbating van padelterreinen om hinder te beheersen. Dat kan bijvoorbeeld gaan over specifieke geluidsnormen of een beperking van de exploitatie-uren. Een dergelijk reglement is van toepassing op zowel nieuw aan te leggen terrein als de reeds bestaande terreinen. Nét zoals men dat vaak doet om de overlast van bv. cafés en fuifzalen te beperken.

Er zijn dus behoorlijk wat "tools" waarover de gemeenten beschikken om hinder door padel te beperken.